

ме обичатъ ще кажатъ: е, едно карамфилче! Но я попитайте онѣзи, млада мома или момъкъ, които ме обичатъ, какво ще кажатъ? А, каранфилче! — скачатъ, радватъ се. Защо?—Любовъта говори вжтрѣ въ тѣхъ! Това е фактъ. И онзи, който има тази велика Любовъ въ душата си, за него, тѣзи малкитѣ нѣща внасятъ радостъ и веселие. И колко пжти днесъ Господъ ще изпрати едно малко дѣте да ви донесе едно каранфилче! Още като се събуди нѣкой, рано сутринъта, Господъ ще му изпрати едно малко каранфилче. Виждамъ, нѣкой се радва, скача, а нѣкой ще изхвърли каранфилчето, казва: азъ съмъ старъ. Азъ гледахъ, едно дѣте донесе на една стара баба едно каранфилче, тя казва: „Синко, стара съмъ“. Не, не, макаръ и стара, нека вземе туй каранфилче. Тази баба, като казва, че е стара, друго нѣщо подразбира тя. Тя иска да каже: „И когато бѣхъ млада, азъ не любихъ, пѣкъ и сега не любя, не съмъ се научила на туй изкуство“. Всички съврѣменни хора ги е срамъ да кажатъ, че любятъ. Не зная на какво мяза тѣхната любовъ. Не, герои трѣбватъ. Ние трѣбва да покажемъ на сегашния свѣтъ въ какво седи Любовъта. Мжжътъ направилъ една погрѣшка, жената трѣбва да се прави, като че не разбира нищо, като че нищо не е видѣла. Онѣзи, които разбиратъ това учение, които вървятъ по Бога, тѣ трѣбва да покажатъ този примѣръ. Тѣй разбирамъ азъ! Седите нѣкъждѣ, нѣкой е казалъ нѣщо несвързано, тихо и спокойно мислете само за Любовъта. А вие мислите само за общественото мнѣние. Мжжътъ направилъ хубава дреха, жената не я харесва. Да се прави, като че ли нищо не вижда, да я остави настрана. Ето отъ кждѣ трѣбва да почнете вие. Но колко сме слаби! Азъ опитвамъ, опитвамъ, правилъ съмъ нѣколко опити, и още резултати не сж дали. Азъ, за примѣръ, правихъ опити между двама ученици, и то ученици, които говорятъ за философия по окултизма. Дамъ имъ по двѣ хубави ябълки, и ги гледамъ въ лицата. И двамата казватъ: „А, Учителътъ кѣмъ насъ е много внимателенъ“. Изваждамъ отъ джоба си още една ябълка, давамъ я на единия, на другия не давамъ. Мръдва сърцето му. Казва си: „Отдѣ накждѣ, той по-високо ли стои отъ мене?“ Казвамъ: азъ ви